

[S. Munk.]

at komme til Staten og bede om en Hjælp — i dette Tilfælde altsaa i Form af Betalingshenstand. Det havde været mere rigtigt, om det ærede Medlem var gaaet ind for det.

Saa vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, om han mener, at de Udbytter, der har været givet, og som gennemgaaende ligger omkring 15—16 pCt., virkelig har været forsvarlige, naar man ser paa Forholdene, som de er for Selskabet i Dag. Efter min Mening har man ikke konsolideret sig tilstrækkeligt derude.

Det ærede Medlem siger — og deri ligger jo en vis Trusel —, at den Slags Tale, som jeg har holdt, ikke skulde fremme Muligheden for at faa en Ordning, hvis man ønsker en saadan fra vor Side. Jeg har allerede nævnt, at det ønsker vi af Hensyn til de mange Mennesker, som er beskæftiget derude. Men naar det ærede Medlem taler paa den Maade, som han gør det, saa tvivler jeg om, at der virkelig ligger en saglig Begrundelse fra det ærede Medlems Side for at gaa ind for et Lovforslag af den Art, der her er Tale om. Thi hvis det ærede Medlem virkelig havde en saglig Begrundelse for dette, saa kan min Tale og andres Tale her ikke ændre det ærede Medlems og hans Partifællers Standpunkt. Hvis det var for at hjælpe Virksomheden og hjælpe de Mennesker, der er beskæftiget derude, saa kunde en Tale holdt aff mig eller af andre ikke forandre Indstillingen overfor dette Problem, det er i hvert Fald min Opfattelse. Ellers maa det ærede Medlem være ualmindelig slap i Principperne paa dette Omraade og altsaa aabenbart mere tage efter, hvad der bliver sagt fra en bestemt politisk Side, end virkelig ville yde dette Firma Hjælp.

Saa har baade det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og de ærede Medlemmer Hr. Hans Hansen (Rørby) og Hr. Madsen-Mygdal omtalt Lovforslagets § 5. De har ment, at denne Paragraf skulde ændres, idet de finder, at den er for vidtgaende og lægger for megen Myndighed i Handelsministerens Hænder. Det synes jeg ikke, man kan paastaa.

§ 5 indeholder efter min Mening det, som den bør indeholde. Det maa være saadan, at hvis denne Virksomhed skal have en Haandsrækning gennem denne Betalingshenstand, saa maa der ogsaa være en bestemt Kontrol fra Regeringens og Rigsdagens Side, og Offentligheden maa have Kendskab til de Dispositioner, der er foretaget derude, eventuelt maa man være medvirkende til at skabe en Sanering ved at bortskære det

usunde, saa vi faar en Virksomhed, der for Fremtiden virkelig vil være i Stand til at beskæftige adskillige Tusinde Arbejdere. Det maa altsaa være et ganske naturligt Krav, at Offentligheden maa forlange Indseende og Kontrol, maa forlange at faa Kortene paa Bordet for at kunne danne sig et rigtigt Skøn over de reelle Forhold.

Jeg skulde da ogsaa mene, at man i andre lignende Tilfælde ikke har været af anden Opfattelse end den, jeg før udtalte mig for, og har ment, at Oplysninger skulde frem i Dagslyset. Men jeg forstaar naturligvis navnlig det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Bemærkninger i saa Henseende. Naar man betænker, at Partiet Venstres Ordfører i det andet høje Ting, Hr. Stensballe, med Hænder og Fødder modsatte sig, at der blev givet Offentligheden Kontrol med Aktieselskaber igennem den nye Aktieselskabslov, som gennemførtes for nogle Aar siden, forstaar jeg bedre det ærede Medlems Standpunkt overfor dette Forhold. Man vil fra den Side forhindre, at Offentligheden fører Kontrol med Aktieselskaber o. lign., og naturligvis er det i Konsekvens heraf, at det ærede Medlem fremkommer med de Bemærkninger, som jeg dog ikke tror deles af den store Offentlighed, som sikkert netop ønsker at faa alt frem i den rette Belysning.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal siger ogsaa, at hvis § 5 tenderer henimod, at Staten helt eller delvis skal overtage Burmeister & Wain, skal skaffe sig Indseende med eller Indfyldelse paa Ledelsen, saa melder de sig som bestemte Modstandere deraf, og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal siger, at vi har saa mange Statsvirksomheder i Forvejen, og ingen af dem viser sig at være i Stand til at forrente sig.

Jeg kunde godt præsentere visse Statsvirksomheder, der kan forrente sig. Det er saa flot at staa op og fortælle, at ingen Statsvirksomhed forrenter sig eller bærer sig. Men hvad siger det ærede Medlem f. Eks. om Statsanstalten for Livsforsikring? Eller hvad mener det ærede Medlem om Post- og Telegrafvæsenet, der dog, saa vidt mig bekendt, ogsaa igennem de seneste Aaringer har vist Overskud? Og i denne Forbindelse kan jeg ogsaa nævne, at det er højst ejendommeligt at bemærke, hvor stærkt navnlig Venstres Presse angriber f. Eks. Københavns Kommune og andre Kommuner for de Virksomheder, de har, og som alle sammen drives med Overskud.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) siger, at Tingets Medlemmer ikke